

LISTĂ DE LUCRĂRI
Proiecte artistice personale

1. *Album de acasă* / Expoziție la Muzeul de Istorie, Etnografie și Artă Lugoj
2. Expoziție personală / Ripon College, Ripon, WI, SUA
3. *In den guten Stube* / expoziție personală într-o casă privată, Moeriken, Elveția, 2011
4. Desene / proiect personal, 2010-2020
5. *RO – CH* / Expoziție la LANDisGALERIE, Moeriken, Elveția
6. Participare cu un grup de desene la expoziția Din unghiuri diferite, MNAC, București, 2018-2019
7. *Scrisori de acasă* / expoziție personală la galeroa Galateea, București, 2003
8. Caiete / proiect personal
9. Albume / alt proiect personal
10. *Rochițele Ioanei* / ilustrații la poeme de Florin Bican, nepublicat.

10 ianuarie 2023

semnatura

Rochițele Ioanei / Poeme de Florin Bican / proiect de ilustrație nepublicat

În 2016-2017 am lucrat un proiect de ilustrație personal, fără comandă de la vreo editură. Pur și simplu de plăcere, din prietenie pentru Florin Bican și proaspăta sa soție, profesoara Ioana Both de la UBB Cluj (vreau să spun prin aceste precizări că este vorba despre doi filologi, doi oameni de știință care m-au onorat cu amicitia lor).

Am colaborat cu Florin Bican la cele două cărți editate de Clubul Ilustratorilor, Bookătăria 1 și 2.

El a adunat prin muncă de convingere, insistență, relații personale pe toți scriitorii cu care am colaborat la aceste cărți. Scriitorii ne-au oferit texte scrise pentru copii iar noi, o parte din asociație, le-am ilustrat, Faber Studio a făcut lay-out iar Editura Trei a publicat.

Rochițele Ioanei sunt poeme tipice pentru Florin Bican, poate mai sentimentale dat fiind "adrisanta".

Dar pot fi poeme pentru copii cât și pentru oameni mari. O literatură jucăușă scrisă serios.

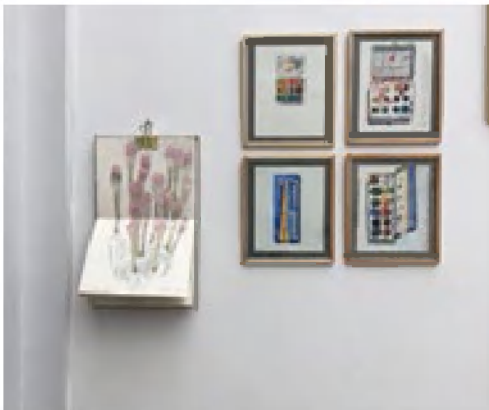
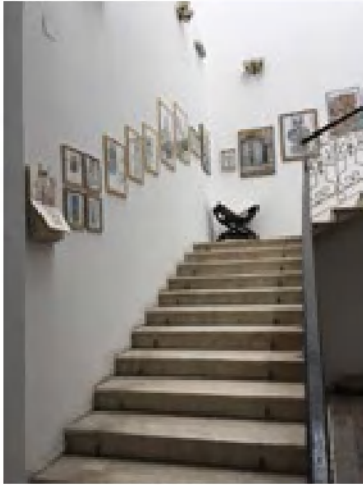
Nici nu m-am gândit că le ilustrez ci doar că desenez și eu pe lângă ele, că adaug în scrisoarea către Ioana niște culori.

Caiete / temă de-o viață...

De fapt, pe vremea când eram studentă nu era la modă să ții caiet, nu știam ce este un note book, desenam pe hârtii de tot felul, ce găseam și noi. Doar în anii de predare, citind despre cum se predă ilustrația în școlile americane, am descoperit cât de important este să desenezi după observație sau să notezi ce-ți trece prin minte, să ai un jurnal vizual (obligatoriu în școlile americane menționate). Chiar dacă nu sunt prea harnică, încerc să țin cu intermitențe astfel de caiete, de vreme ce le cer studenților...

1.

Album de acasă / Expoziție la Muzeul de Istorie, Etnografie și Artă Lugoj, 2021

Muzeul din micul oraș bănățean Lugoj (aflat la 60 de km de Timișoara) deține una din vechile clădiri de sec XIX care dau încă farmecul orașului. S-a păstrat destul de bine iar expunerea din muzeu, care cuprinde aspecte istorice, etnografice, sociale este una adusă la zi.

M-am bucurat să expun într-un loc atât de frumos, plin de urmele trecutului, între obiecte vechi.

Un fragment de istorie mică, personală, în cadrul mai mare al istoriei locului, orașului în care am crescut.

Am expus un grupaj de lucrări (2015-2019) având ca subiect casa mea din Lugoj, interioarele ei dar și fotografiile de familie, galeria prezentă pe pereții casei sau în albume.

2

Expoziție personală, Ripon College, Ripon, WI, USA, 2000

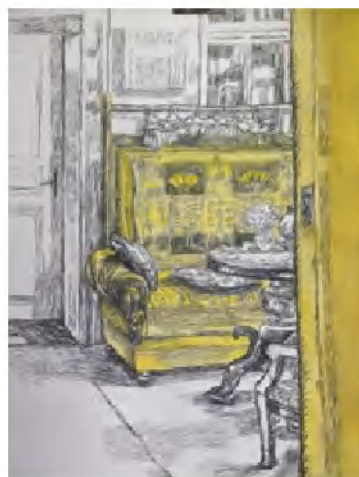
În a doua vizită la Ripon College (prima a fost în 1991) am expus desene mari lucrate în acrilic pe hârtie. Dat fiind că am expus împreună cu soțul meu, arhitectul Mihnea Marcu, a fost mai ușor să transport sulul cu desene cu avionul. Lucrările în sine sunt inspirate de diferite obiecte vechi din casa mea, multe cusături, păretare. Compoziția este gen colaj, apar tot felul de elemente decorative dar cred că limbajul plastic este mai degrabă pictural, până și linia care desenează este pictată, vibrată. Totuși numesc aceste lucrări desene, în continuare mai importante sunt desenul (linia) și forma.

Spre deosebire de prima expoziție la Ripon când am avut desene în cărbune sau tehnică mixtă, acum am dus mai mult lucrări realizate, așadar, în culoare.

In den guten Stube / 2011

Am avut mai multe proiecte artistice comune cu Bruno Landis, artist și cadru didactic din Elveția, au fost expoziții de grup aici și acolo, expoziții ale Clubului Ilustratorilor la Aarau, dar numai în 2011 am avut prima mea expoziție personală organizată pur și simplu în casa sa. Așa cum spune în micul text de pe invitație, locuirea într-o casă fiind tema mea, ce loc putea fi mai bun de expus decât o casă? Aici inviți prieteni să vadă, să te bucuri de convivialitate. Am dus mai mult lucrări mici pentru a ușura transportul dar și pentru că se potrivea spațiului intim cât și subiectelor, mici obiecte pe care le dețin, cu care trăiesc/locuiesc.

Desene / Proiect personal 2010-2020

Pur și simplu desene de acasă, din camerele cu mobile vechi care spun povești personale sau ale familiei mele, sau chiar ale altora, povești trimise peste timp către mine. Covoare vechi, mese Biedermeier, dulapuri tip Credenza. Stil figurativ, limbaj liniar, chiar am o linie care îmi place, ezitantă, puțin naivă, departe de construcția rațională a obiectelor. Culoare are un rol secundar, îmbracă forma. Dimensiuni medii în jurul formatului 50x70 cm.w

LAND GALERIE

ORGANIZARE DE CULTURA

RO - CH

ANUL 2019

NUMERUL 1

NUMERUL 2

NUMERUL 3

NUMERUL 4

NUMERUL 5

NUMERUL 6

NUMERUL 7

NUMERUL 8

NUMERUL 9

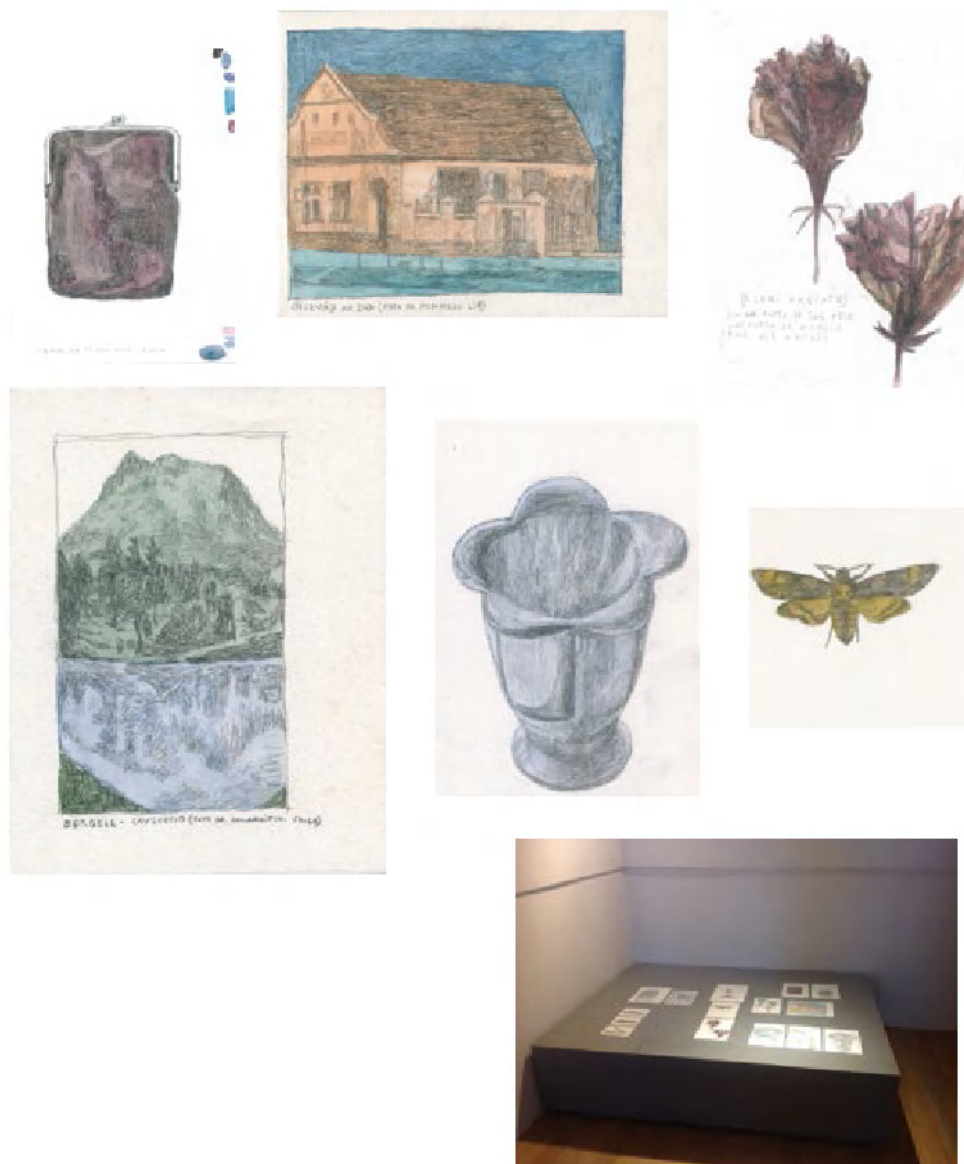
NUMERUL 10

RO-CH / expoziție la LANDisGALERIE, Moeriken, Elveția, 2019

Aceasta a fost ultima mea expoziție "aproape personală" organizată de Bruno Lanids în mica și noua sa galerie de la țară, din cantonul Aargau. Am dus ultimele desene realizate tot în casa mea de la Lugoj dar având ca temă mai ales tablourile de pe pereții casei (fotografii, desene etc). Mi-a plăcut ideea de a reprezenta imagine în imagine, un fel de telescopare spre mai departe, dar spre trecut (trecutul familiei, amintirile).

Sunt desene cu multă hașură, țesătură, contur aproximativ, neclare ca toate amintirile.

Din unghiuri diferite, Salonul Național de Artă Contemporană, Muzeul Național de Artă Contemporană, București, 2018/2019

Am participat cu un număr de mici desene la invitația curatoarei Simona Vilău la această expoziție de la MNAC, într-o bună companie și mi s-a părut interesant dar și reprezentativ pentru mine, să ofer un fel de contrapunct la lucrările expuse acolo. În loc de dimensiuni mari, am expus desene mici și foarte mici, în locul dinamicii șocante am expus desene modeste și liniștite, în locul vocii puternice în care se exprimau ceilalți artiști eu am avut o voce mică, în șoaptă, care invita la o întâlnire intimă într-un colț de expoziție. Nu cred că este o atitudine de succes dar asta este, mă reprezintă.

Scrisori de acasă / Galateea 2003

Nici nu mai știu de ce am ales acest titlu însă particula acasă mă urmărește aproape în toate expozițiile mele. Iată ce spune criticul Adrian Guță în Observatorul Cultural (Nr.169, 2003):

Creația acestei artiste s-a articulat constant pe coordonatele (auto)biografismului, la modul direct și la cel indirect, trecând de la autoportret la identificarea "epică" și "lirică" totodată, a unei lumi de obiecte, plante, fragmente de interior locuit aflate în liniștitoare-i proximitate. (...)

Astfel s-a ajuns la acea puritate-candoare a semnului plastic în desenele Stelei Lie, la o lume de forme ce doar pare influențată de exprimarea vizuală infantilă, pen tru că este, de fapt, cristalizarea unui demers profund personal, care s-a desprins de orice mimetism stilistic și s-a descoperit, fericit, pe sine. (...)

Autoarea a acumulat și valorifică fără ostentație o stratificată, bogată informație culturală, întreține o stare de veghe postmodernă.

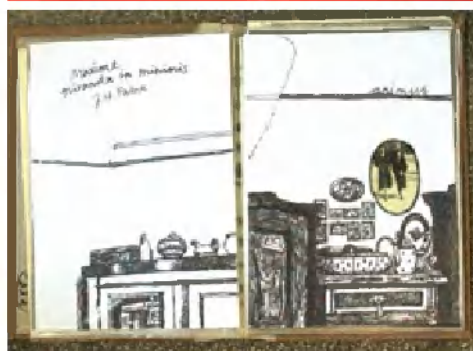
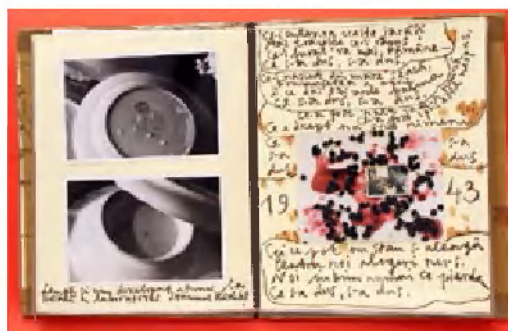
Și despre felul în care am panotat lucrările:

(...)aglomerate într-o eterogenitate a dimensiunilor pe unul din pereții intimei săli de la Galateea, intră într-un dialog tăcut cu cele trei foto-portrete din copilărie ale artistei, plasate pe peretele opus, diferențiate doar prin pictarea vestimentației personajului- iată o sugestie de întoarcere la dimensiunea autobiografică a cărei importanță o subliniam mai devreme.

8

1

2

3

Albume / temă personală

Îmi plac foarte mult albumele foto și pun în ele de toate, fotografiile făcute de mine, desene dar și ceea ce se cheamă *efemera*. Poate seamănă cu un scrap book. Am început să fac albume de prin 2007 la început fără să am o temă, ca un fel de jurnal, apoi am pus toate elementele vizuale adunate sub o temă. Primul album a fost cumpărat de la Fnac restul sunt fie cumpărate, fie bricolate de mine.

De exemplu am ilustrat un număr de poeme de Florin Bican, *Easy pieces* (1), sau *Amintiri* (2) sau *Jurnal parizian* (3). Aspectul acesta fragmentat dă albumelor o anumită prospețime, o spontaneitate. E și foarte plăcut de lucrat, sunt ca niște vase în care pui și scoți cât vrei, revii, un fel de palimpsest modern, lucrezi cu multe straturi de informație.